

EBH/87/2018

Év

2018

Védett tulajdonság:

Egészségi állapot

Diszkrimináció területe

Egyéb

Diszkrimináció típusa

Zaklatás

Befejezőmód

Jogsértést megállapító döntés

A HIV-el élő kérelmező azt sérelmezte, hogy a bepanaszolt rendőr-főkapitányság fogdáján bűnügyi őrizetben való tartózkodásának második napján a zárkájának ajtajában megjelent négy rendőr, akik közül az egyik - miután megkérdezte tőle, hogy „maga a HIV-es?” - bedobott a zárkába egy szájmaszkot és egy pár gumikesztyűt azzal, hogy a kérelmező csak ezeket viselve hagyhatja el a zárkát. A panasz szerint továbbá, az a rendőr, aki a „maga a HIV-es” kérdést intézte a kérelmezőhöz, további kérdéseket tett fel neki a betegségével kapcsolatban. A kérelem szerint a kérelmező a fogdán történő tartózkodása idején négyszer hagyta el a zárkát. Az egyik alkalommal, amikor a mosdóba ment, fel kellett vennie a gumikesztyűt, nyilatkozata szerint azonban annak a használatakor „senki nem volt jelen a jelenlevő hatóság emberein kívül”.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmóddért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A kérelem alapján a hatóság azt vizsgálta, hogy a bepanaszolt rendőr-főkapitányság azzal, hogy őrizetbe vételét követően a fogdán a jelen lévő rendőrök HIV-fertőzöttségével kapcsolatos kérdéseket tettek fel, valamint szájmaszkot és gumikesztyűt adtak neki és a kesztyűt – a zárka elhagyásakor – egy alkalommal ténylegesen is viselnie kellett, megsértette-e a kérelmezővel szemben az egyenlő bánásmód követelményét és megvalósította-e a zaklatás tényállását. Az eljárás során a hatóság beszerezte a kérelmező bűnügyi őrizetben tartózkodásával kapcsolatban keletkezett iratokat, valamint az ügy szempontjából releváns tárgyi bizonyítékot (a kérelmező birtokában lévő szájmaszkot és gumikesztyűt). Ezen túl, az ügyben két alkalommal tárgyalást tartott, melynek során tanúként hallgatta meg a kérelmező panasza által érintett időszakban szolgálatot teljesítő hét fogdaórt. Az eljárást lezáró határozatában a hatóság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a szájmaszk és a gumikesztyű kérelmezőnek való átadásán kívül, sem annak módját, sem a kérelmező által sérelmezett kijelentések elhangzását, sem pedig azt nem lehetett megállapítani, hogy a kérelmezőnek a zárka elhagyásakor – mások jelenlétében – egy alkalommal valóban viselnie kellett a kesztyűt. Mindezekre tekintettel, mivel az Ebktv. 10. § (1) bekezdésében foglalt zaklatás lényeges tényállási elemei – a hatóság álláspontja szerint – hiányoztak, a kérelmet elutasította.

A hatóság határozatával szemben a kérelmező felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz. A bíróság a hatóság határozatát hatályon kívül helyezte és a hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A kérelmező által indított közigazgatási perben hozott ítéletében a bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alapeljárás során a hatóság helytállóan azonosította be, hogy a kérelmező oldalán mely sérelmeket kellett vizsgálnia (gumikesztyű és szájmazsk átadása, azok viselésére kötelezés, illetve a kérelmező betegségével kapcsolatos kérdések feltétele), valamint „példaértékű, részletes bizonyítási eljárást” folytatott le annak kiderítésére, hogy az egyenlő bánásmód követelményének sérelme megállapítható-e. A hatóság továbbá – a kérelmező nyilatkozatainak tartalom szerinti elbírálása alapján – helyesen jutott arra a következtetésre, hogy tárgyi ügyben az Ebktv. 10. § (1) bekezdése szerinti zaklatás tényállási elemeinek a megvalósulását kellett vizsgálnia. A bíróság fontosnak tartotta rögzíteni azt is, hogy a zaklatás tényállási elemei megvalósulásának a vizsgálatokor az eljárást kezdeményező panaszos szubjektív benyomásait is értékelni kell, mivel a személyére vetített esetleges megalázó vagy támadó léggörc leginkább a diszkriminációt elszenvedő, eljárást kezdeményező személy nyilatkozatai alapján lehet megítélni. Emellett objektív megerősítést jelentenek a tanúk (mint külső szemlélők) nyilatkozatai és esetlegesen más, rendelkezésre álló bizonyítási eszközök.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A bíróság a döntésében kitért arra, hogy az alapeljárás során hozott határozatában a hatóság - a bizonyos mértékben ellentmondó tanúvallomások ellenére - megállapíthatónak tartotta, hogy bepanaszolt rendőr-főkapitányság fogdájában a kérelmezőnek szájmazskot és gumikesztyűt adtak. Ezzel szemben a „maga a HIV-es?” kérdés elhangzását, valamint a gumikesztyű viselésére kötelezést nem látta bizonyíthatónak, ugyanis e tekintetben a hatóság álláspontja szerint az eljárás során tett nyilatkozatok nem alkottak zárt logikai egységet. A bíróság ez utóbbi tekintetében nem osztotta a hatóság álláspontját, „mert álláspontja szerint akár egy gumikesztyű, akár egy szájmazsk átadása nem abból a célból történik, hogy azt a panaszos pusztán magánál tartsa, hanem azt vélhetőleg azért adják oda neki, hogy időnként felvegye. Figyelemmel arra, hogy a felperes [kérelmező] maga állította, hogy négy ízben kellett elhagynia a zárkát és ebből kizárólag egy esetben szólította fel a fogdaőrt arra, hogy azt vegye fel, így a bíróság álláspontja szerint a felperesnek [kérelmezőnek] nem állhatott érdekében pusztán egyetlen őrral összefüggésben, egy esetre szorítani a gumikesztyű viselésére vonatkozó kötelezést, amennyiben az események nem úgy történtek volna, ahogyan ő állítja”. A bíróság álláspontja szerint továbbá pontosan beazonosítható volt az a fogdaőr, aki felszólította a kérelmezőt a gumikesztyű viselésére, „az ezzel kapcsolatos adatokat a felperes [kérelmező] pontosan, részletesen leírta, a tárgyaláson a tanút be tudta azonosítani.” A kérelmező betegségére vonatkozó kérdéssel kapcsolatban a bíróság döntése értelmében az alapeljárás során a hatóság helytállóan állapította meg, hogy a kérdés elhangzásával kapcsolatos ellentmondások nem voltak feloldhatók. „A fentiek alapján a bíróság tehát úgy vélte, hogy már a hatóság által is bizonyított volt a gumikesztyű és a szájmazsk átadása, a fentebb kifejtettek szerint ugyanakkor a bíróság előtt bizonyított volt az is, hogy egy ízben ennek viselésére szólították fel a kérelmezőt. Ezen körülményeket kell figyelembe venni akkor, amikor a zaklatás törvényi tényállási elemeit vizsgálva a hatóságnak, illetve a bíróságnak elemeznie kell a sérelmes bánásmód esetleges megvalósulását.”

A bíróság a megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatását akként összegezte, hogy „a megismételt eljárásban újabb bizonyítást lefolytatni csupán akkor szükséges, ha azt a hatóság indokoltnak tartja. Bizonyítottnak vélt gumikesztyű és szájmazsk átadására, valamint egy ízben annak viselésére kötelezésre figyelemmel elsősorban azt kell elemezni, hogy a begyűjtött adatok alapján megalázó, megszegyenítő környezet kialakítására, így zaklatás megállapítására mennyiben volt alkalmas a fogdaőrök által tanúsított magatartás.”

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódot Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

Az ítélet kézhezvételét követően a hatóság a megismételt eljárásban hozott határozatában is tényként állapította meg, hogy a kérelmező a bepanaszolt rendőr-főkapitányság fogdáján kapott szájmazskot illetve gumikesztyűt, a bíróság ítélete értelmében ugyanis a hatóság - az alapeljárás során - helyesen jutott erre a következtetésre. A bíróság logikáját követve a hatóság megállapíthatónak tartotta azt is, hogy a kérelmező a gumikesztyű és a szájmazsk átvételét követően minden alkalommal - kivéve azt az esetet, amikor az ügyvédi beszélőre ment -, amikor elhagyta a zárkát megkérdezte, hogy fel kell-e vennie a kesztyűt. Tényként rögzítette továbbá, hogy az alapeljárásban tartott tárgyaláson tanúként meghallgatott egyik, a bíróság által is beazonosított fogdaőr volt az, aki egy alkalommal a kérelmezőt a gumikesztyű viselésére felszólította.

Döntésének meghozatala során a hatóság - a bíróság iránymutatásait követve - a fogva tartás mint helyzet általános jellemzőiből, illetve az Ebktv. 10. § (1) bekezdése szerinti zaklatás fogalmi elemeiből indult ki.

A hatóság a megismételt eljárásban hozott határozatában hangsúlyozta, hogy a fogva tartás olyan aszimmetrikus viszony, amelyben a fogvatartott különösen kiszolgáltatott helyzetben van, ezért a fogvatartott (így az őrizetbe vett) személy emberi méltóságának tiszteletben tartására fokozott figyelemmel kell lenni. A fogvatartott és a fogva tartást foganatosító intézmény között tehát alá-fölérendeltségi viszony áll fenn, amelynek az esetében különös figyelmet kell fordítani arra, hogy az e helyzet adta hatalmi pozíciójával az intézmény, illetve a vele jogviszonyban álló, a fogvatartottakkal kapcsolatba kerülő személyek még véletlenül se éljenek vissza. A hatalmi, hierarchikus helyzettel való visszaélés ugyanis zaklató magatartáshoz, vagyis olyan, a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyekkel szembeni intézkedések megtételéhez vezethet, ami a fogvatartott személyek emberi méltóságát sérti. Előzőek okán - különösen a Be. 60. § (1), valamint az Rtv. 2. § (1) bekezdésére tekintettel - a bepanaszolt rendőr-főkapitányságnak is fokozott figyelemmel kell lennie a fogdáján tartózkodó személyek emberi méltóságának a tiszteletben tartására, valamint arra, hogy a fogva tartásuk során a fogvatartottakkal szemben alkalmazott intézkedések utólag is a lehető legpontosabban visszakövethetők és ellenőrizhetők legyenek. Ebből következően a bepanaszolt rendőr-főkapitányságnak különös figyelemmel kellett lennie a kérelmező bűnügyi őrizetben való tartózkodása alatt is arra, hogy az emberi méltóságát sértő intézkedés a fogdaőrök részéről őt ne érje.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódot Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A bíróság ítéletében adott iránymutatása szerint továbbá az Ebktv. 10. § (1) bekezdése szerinti zaklatás tényállási elemei megvalósulása körében a hatóságnak különös figyelemmel kellett lennie egyrészt arra a jogszabályi kitételekre, miszerint abban az esetben is meg kell állapítani a zaklatás megvalósulását, ha az intézkedés nem célozta az emberi méltóság megsértését, ennek ellenére azzal a hatással járt. Másrészt a hatóságnak hangsúlyosan kellett értékelnie a sérelmet szenvedett személy, azaz a kérelmező szubjektív benyomásait is.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A gumikesztyű átadásának értékelésével kapcsolatban figyelemmel kellett lenni arra, hogy a kérelmezőt a befogadásakor megvizsgáló orvos-alezredes olyan információt adott át az egyik őrparancsnoknak, hogy a kérelmező nem fertőző, ennek ellenére el kell különíteni és fertőzöttként kell kezelni. A hatóságnak ugyanakkor figyelembe kellett vennie, hogy az orvos egyetlen fogdaőrnek sem adott olyan utasítást, hogy a kérelmezőt szájmazskkal és gumikesztyűvel lássák el. Az orvos által a szolgálatot teljesítő őrparancsnoknak adott utasítás azt tartalmazta, hogy a kérelmező ugyan a HIV-vírust hordozza magában, de nem fertőz, konkrét intézkedésként pedig a kérelmező elkülönítésére szólított fel. A hatóság a védőeszközök fogvatartottak részére történő átadásával kapcsolatban, így a gumikesztyűnek és a szájmazsknak a kérelmező részére való átadásának az értékelése során figyelemmel volt arra, hogy az alapeljárásban csatolt Fogdaszolgálati Szabályzat, a 18/2010 (OT 9.) ORFK utasítás, valamint az Országos Rendőr-főkapitányság Humánigazgatási Szolgálat Személyügyi Főosztály Egészségügyi és Pszichológiai Osztálya által kiadott, a fogvatartottak egészségügyi ellátásához kapcsolódó módszertani útmutató egészségügyi előírásai alapján alapvetően és elsősorban a hivatásos állomány tagjainak - nem pedig az esetlegesen valamilyen fertőző betegségben szenvedő fogvatartottaknak - kell a rendszeresített védőeszközöket használniuk. A hatóság álláspontja szerint ezen túl nem volt elfogadható a rendőr-főkapitányság által az őrszemélyzet nem megfelelő egészségügyi ismereteire való hivatkozás sem, ugyanis egy olyan betegséggel (HIV/AIDS) kapcsolatos tájékozatlanság, amelyet illetően egyébként is számos előítélet él a társadalomban, nem vezethet olyan intézkedések megtételéhez, amelyek az adott betegségben szenvedő személy emberi méltóságát sértik. Ezzel összefüggésben a hatóság elfogadhatónak tartotta, hogy - nem utolsósorban a betegségével és annak terjedési módjaival, illetve stádiumaival kapcsolatban a társadalomban egyébként is létező előítélet okán - a kérelmező megalázonak és megszégyenítőnek érezte a gumikesztyű és a szájmazsk átadását. A kérelmező e szubjektív benyomásait pedig tovább erősítette, hogy a maszk és a kesztyű átadásakor egy szigorúan hierarchikus rendszerben, kiszolgáltatott helyzetben volt. Így a szájmazsknak és a gumikesztyűnek a kérelmező részére történő átadása már önmagában azzal a hatással járt, hogy a kérelmező megalázó, az emberi méltóságát sértő helyzetbe került.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmóddért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A gumikesztyű felvételére való felszólítással és annak egy alkalommal történő viselésével kapcsolatban a hatóság figyelemmel volt arra a kérelmezői nyilatkozatra, miszerint a fogva tartásának időtartama alatt négy-öt alkalommal hagyta el a zárkát - amely alkalmakkor megkérdezte, hogy a gumikesztyűt fel kell-e vennie -, és ebből egy ízben kellett azt viselnie. Tekintettel arra, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján a szájmazsk és a gumikesztyű zárkába való beadását követően a kérelmező több alkalommal hagyta el a zárkát, amely alkalmakkor - az ügyvédi beszélőn való részvétel kivételével - megkérdezte, hogy viselnie-e kell-e a kesztyűt, a hatóság arra a következtetésre jutott, hogy a kérelmezővel szemben megszegényítő, illetve megalázó környezet alakult ki. A hatóság e körben figyelemmel volt arra, hogy a szájmazsk és a gumikesztyű átadása önmagában is megalázó, illetve megszegényítő hatással bírt a kérelmezőre, akinek ezt követően e hatás alatt, ezzel a tudattal kellett a fogva tartása további tartamát a rendőr-főkapitányság fogdáján eltöltenie. A hatóság álláspontja szerint e hatásnak, valamint az alá fölé-rendeltséggel jellemezhető helyzetnek, illetve a kérelmező kiszolgáltatottságának volt betudható, hogy - egy alkalom kivételével - valamennyi esetben megkérdezte a fogdaőröktől, hogy valóban fel kell-e vennie a kesztyűt. Figyelemmel továbbá arra is, hogy azon alkalmakkor, amikor a kérelmező elhagyta a zárkát és feltette a kesztyű viselésére vonatkozó kérdést, több fogdaőrrel is kapcsolatba került, a hatóság álláspontja szerint a kérelmező körül a megszegényítő, illetve megalázó környezet kialakult. Nem hat e megállapítás ellenében az sem, hogy ezek a fogdaőrök nem egyszerre, egy időben és helyen voltak jelen, illetve, hogy a kérelmező a zárkában egyedül tartózkodott. Előzőek okán, továbbá nem hat ennek ellenében, hogy a kérelmező saját nyilatkozata szerint „senki nem volt jelen a jelenlevő hatóság emberein kívül” a gumikesztyű használatakor. A gumikesztyű és a szájmazsk átadásához hasonlóan, a kesztyű viselésére való felszólítás esetében sem tartotta megállapíthatónak a hatóság, hogy annak kifejezett célja a kérelmező megszegényítése vagy megalázása lett volna, azonban a hatása az volt, hogy a kérelmezőt az emberi méltóságát sértő helyzetbe hozta és körülötte megszegényítő, illetve megalázó környezet alakult ki.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmóddért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A rendőr-főkapitányságnak a megismételt eljárásban tett nyilatkozata - az alapeljáráshoz hasonlóan - alapvetően a kérelmező által előadottak megtörténtének, tehát a tényeknek a vitatására irányult. A hatóság álláspontja szerint azonban - a bíróság iránymutatása alapján - a szájmaszk és a gumikesztyű átadása, valamint egy alkalommal a kesztyű viselésére való kötelezés tényszerűen megállapítható volt. Ezek a kérelmezővel szembeni intézkedések pedig azzal a hatással jártak, hogy a kérelmezőt megalázó és megszégyenítő helyzetbe hozták (még akkor is, ha a céljuk nem ez volt), a kérelmező körül megszégyenítő és megalázó környezet alakult ki. A rendőr-főkapitányságnak így a megismételt eljárásban nem sikerült bizonyítania, hogy a kérelmezővel szemben nem sértette meg az egyenlő bánásmód követelményét. Mindezek alapján a hatóság megállapította, hogy a bepanaszolt rendőr-főkapitányság a kérelmezővel szemben egészségi állapota miatt megsértette az egyenlő bánásmód követelményét és megvalósította a zaklatás tényállását azzal, hogy a kérelmezőnek a rendőr-főkapitányság fogdáján bűnügyi őrizetben való tartózkodása alatt a rendőr-főkapitányság hivatásos állományú tagjai szájmaszkot és gumikesztyűt adtak, illetve egy alkalommal a kesztyű viselésére is felszólították. A hatóság ezért megtiltotta a jogsértő magatartás jövőbeni tanúsítását, valamint elrendelte a jogerős és végrehajtható - az elmarasztalt rendőr-főkapitányság adatainak kivételével anonimizált - határozatának nyilvános közzétételét 30 napra a hatóság internetes oldalán.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmódért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.

A hatóság a rendőr-főkapitánysággal szemben az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt alkalmazott szankció megállapítása során alapvetően a generális prevenció szempontjára volt figyelemmel. Tekintettel arra, hogy a hatóság egy múltban történt egyszeri eseménnyel kapcsolatban állapította meg a zaklatás tényállási elemeinek megvalósulását, a jogsértő állapot megszüntetése mint szankció (Ebktv. 17/A. § (1) bekezdés a) pont) nyilvánvalóan nem volt alkalmazható. A jövőbeni hasonló esetek megakadályozása érdekében azonban a hatóság feltétlenül szükségesnek tartotta, hogy a rendőr-főkapitányságot eltiltsa a jogsértő magatartás jövőbeni tanúsításától (Ebktv. 17/A. § (1) bekezdés b) pont). A generális prevenció előmozdítása érdekében továbbá elrendelte a jogerős határozatának 30 napra történő közzétételét a saját honlapján (Ebktv. 17/A. § (1) bekezdés c) pont). Ez utóbbit a hatóság azért tartotta különösen fontosnak, hogy felhívja a nyilvánosság figyelmét a fogva tartás során fennálló viszonyrendszer hierarchikus, a fogvatartott személyt kiszolgáltatott helyzetbe hozó, hatalmi jellegére, illetve arra, hogy az ebbe a helyzetbe kerülő személyek emberi méltóságát a fogva tartást foganatosító szerveknek tiszteletben kell tartaniuk. A fogva tartás – így az őrizetbe vétel – során alkalmazott intézkedéseknek nyilvánvalóan nem lehet célja a fogvatartott emberi méltóságának megsértése, lényeges azonban, hogy a hatásuk sem lehet az, hogy a fogvatartott személyeket valamely védett tulajdonságuk miatt megszegyenítő vagy megalázó helyzetbe hozzák. A fogva tartást foganatosító fegyveres és rendvédelmi szerveknek ezért, ez utóbbira tekintettel, a fogva tartás (például az őrizetbe vétel) végrehajtása során fokozott körültekintéssel kell eljárniuk.

(2018. márciusi döntés)

A döntéssel szemben az elmarasztalt rendőr-főkapitányság közigazgatási pert kezdeményezett, a Fővárosi Törvényszék a keresetet elutasította.

Ezt a határozatot azért töltöttük fel a TASZ oldalára, mert az Egyenlő Bánásmód Hatóság utódja, az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalán belül működő Egyenlő Bánásmóddért Felelős Főigazgatóság nem tartotta fontosnak, hogy saját weboldalt tartson fent, és 15 év jogalkalmazásának eredményét elérhetővé tegye a jogkereső közönség számára.

Mindaddig elérhető lesz az oldalunkon, amíg a jogutód ezt meg nem teszi.